

sket Fart, naar Vejene ere slibrige. Der har jeg ogsaa hørt praktiske Folk sige, at det lader sig vanskeligt gøre, thi hvor en Cykle kommer paa et slibrigt Sted, er det netop nødvendigt for den, for ikke selv at tabe Balancen, at der sættes lidt større Fart paa. — I § 32 er det foreskrevet, at Minimumsbøden skal være 50 Kr. for alle Overtrædelser af denne Lov. Jeg tror, at det er lidt for glubsk. At betale en Bøde paa 50 Kr. for endog meget smaa Forseelser er, synes jeg, noget for haardt. Derimod skulde jeg ikke have noget imod at sætte Maksimumsbeløbet langt højere, end det er i Lovforslaget. — Saa er der Bestemmelser, hvorefter der kan gives Dispensationer fra Lovens almindelige Regler af Justitsministeriet efter Indstilling af vedkommende Amsraad. Denne Bestemmelse kunde jeg ogsaa ønske betydeligt ændret. I det Amt, som jeg er fra, praktiseres den saaledes, at Amsraadet indhenter de forskellige Sogneraadserklæringer, inden det gør Indstilling til Ministeriet. Saa bliver Tilladelsen given, f. Eks. til en Læge, paa den Maade, at han maa køre paa en Motorcykle i 5 eller 6 bestemte Sogne, men i et syvende Sogn, hvor Sogneraadet har modsat sig det, maa han ikke; og saa kan det Sogn ligge saadan, at den Tilladelse han har faaet, bliver ganske illusorisk. Jeg finder heller ikke dette heldigt. Der kan være endnu flere enkelte Punkter, som jeg kunde ønske ændrede, men hvad jeg her har berørt, beder jeg det Udvalg, jeg venter vil blive nedsat, om at tage under velvillig Overvejelse. Endnu skal jeg blot henstille, om det ikke er en temmelig lang Frist, at det skal vare til 1911, inden Loven revideres. Denne Frist kunde jeg ønske noget kortere.

Hage: Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) udtalte, at han betragtede det foreliggende Forslag som et meget uheldigt Forslag, og han bemærkede, at hans Meningsfæller indenfor samme Gruppe vistnok vare af samme Anskuelse. Jeg ønsker dog at tage nogen Afstand fra denne Udtalelse. Jeg kan selvfølgelig erkende, at dette Forslag har sine Mangler, jeg kan erkende, at det var heldigt, om der blev søgt at indføre Ændringer i det. Men selve det Grundprincip, Forslaget i det hele hviler paa, nemlig Hensyntagen til andre Mennesker, der skulle befare Vejene, kan jeg ikke anse for uheldigt. Jeg ønsker derfor her at præcisere, at selv om jeg ønsker Æn-

dringer i Forslaget, betragter jeg det ingenlunde som uheldigt. Det ærede Medlem var utilfreds med, at vi kalde Landevejene for *vore* Landeveje. Men jeg maa hævde, at Bivejene, der betales af Sognene, og Amsvejene, der betales af Amsraadene, hvortil hele Amtet yder Bidrag, maa dog virkelig siges at være skabte ved de lokale Midler, og vi have derfor en vis Ret til, at der ikke lægges Beboerne af Amtet og Sognene for store Hindringer i Vejen for Benyttelsen af disse Veje, og at de, der befare disse Veje, ikke udsættes for større Risiko, end Forholdene medføre. Jeg kan ikke andet end sige, at Automobilet paa *vore* Landeveje er en Fare for os, der køre med Hestekøretøjer. Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) udtalte, at oppe, hvor han bor, i ultima Thule, langtovre ved Vestkysten, havde han aldrig mødt et Automobil. Jeg kan sige, at jeg er i samme Tilfælde; uagtet jeg lever i en ret tæt befolket Egn i det sydlige Sjælland, har jeg heller aldrig mødt noget Automobil. Men jeg er overbevist om, at første Gang jeg har den Fornøjelse med et Par unge Heste at møde et Automobil, gaa de i Grøften. Jeg forlanger derfor som Betaler for min Del af Landevejen i Sogn og Amt, at der tages Hensyn til mig og mine Naboer og Venner ude omkring paa Landet paa den Egn, hvor jeg bor. Jeg skal paa den anden Side indrømme det ærede Medlem, at jeg ikke har noget imod, at der gives visse Lettelser og Begunstigelser for Automobilkørselen udover, hvad der her er foreslaaet. Jeg kunde for Eksempel ogsaa godt tænke mig, at der gaves Tilladelse til at køre om Natten, ikke blot i 2 Maaneder, men overhovedet, saa længe Nætterne ere lyse, og ogsaa at Hastigheden forøgedes, notabene, naar man samtidig fik strengere Straffebestemmelser for Overtrædelse af Loven. Jeg kan ogsaa indrømme det ærede Medlem, at jeg finder Straffebestemmelserne i § 31 for den Automobilfører, der ved Forsæt eller grov Uagtsomhed overtræder Loven, for haarde, naar det hedder, at han, efter at have overtraadt Loven et Par Gange, mister sin Køretilladelse i 3 Aar eller for bestandig. Men den Slags Ting kan man jo tales nærmere ved om. Jeg kommer tilbage til, hvad jeg beviste før, at skal der gives større Frihed, maa jeg forlange højere Bøder. Det er min væsentligste Anke, baade mod den nu gældende Lov og ogsaa mod Forslaget her, at Bøderne ere ganske urimelig lave for dem, der have Raad til at holde Automob-